

Ta en les anteriors et deia que te-
nim normal contacte amb els Urig i que
les pobres han treballat per a treure'ns a
Fàbrega i a mi sense resultat pràctic. Més
elles no tenen molta mobilitat i junt amb
elles hi han camarades, com Lombardia que
han estat portats a camps de concentració
i no poden romandre lliures.

També, com tu, crec que els aconteixements
de la zona Centre-Sur, repercutiran ací
seguidament. Malgrat tot, tu agrades aquí
per molt que siguis requerida a retornar a Es-
panya.

Sents que el pare perdé la roba en el
viatge i més quedant-se allí com es quedà
Verig que en salvar el trajo, ara bé, no sé
quin, el de Maresa? el d'estam que tenia
a Barcelona? Qualsevol que sigui bon ser-
veï en farà el dia que sigui lliure. Tinc
més ganes de treure'ns aquests pantalons
de soldat i els jersis! Fa més i mig
o més que no me'ls he tocat del damunt
ni per dormir. Solament pocs cançons

de roba unes hores em semblaria que soc
un altre pobre diable.

Meneta meva. Penseu molt amb tu i
si de moment fins alguna preocupació i
al pensar que no podem unir-nos i amb
el teu sofriment. Una vegada més, i amb ple-
na creença vull dir-te que no perdis la confian-
ça en el futur. Superarem aquesta fase de
la vida, la qual ens haurà carregat d'ex-
periència, i dintre poc, treballant honrada-
ment aconseguiré el teu somni, que en més
d'una ocasió em mortificava quan volies
que abandonés tot per a dedicar-me a ell.

Tindràs el teu mi d'amor. Te'l mereixes,
com crec que jo el mereixo jo. Tu el po-
dràs somniar, però pensa que no deixo de
bastir-lo jo dintre la meua testa. Penseu so-
vint, lluny de guerres i de més en aquells diu-
menge càlids que podrem esmorçar al llit
i després fer aquell somni dolç al costat teu.

He que soc i imbècil al pensar això, doncs
aquest petit acte o pensament aglutina en mi
tota la deuença felicitat!

T'estima molt i molt el sempre teu
Rafel